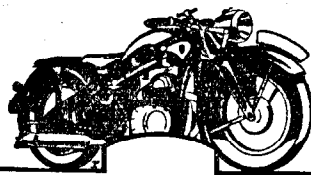

NYE TIDER - NYE VIRKSOMHEDER

Fra Motorcykler

AF N. H. HARRIT

ETHVERT Mandfolk, der kan huske Lugten af Benzin og Olie, vil snuse genkendende, naar han hører Navnet: *Brdr. Friis-Hansen* — Firmaet, der ligger ude i Omøgade, — og hvor en stadig Strøm af Automobiles, Motorcykler og Reservedele har skiftet Ejermænd gennem de sidste 25 Aar.

Det vil imidlertid chokere d'Herrer motorinteresserede i Dag at aflægge et Besøg i Omøgade Nr. 5 — for det er en umiskendelig Odeur af Spegesild og Klipfisk, der nu har lagt sig over den kendte Virksomhed.

Og Lugten har sin paaviselige Aarsag — her fremstilles og sælges nemlig Spegesild og Klipfisk samt Tørv i samme Tempo som før de andre og noget mindre pro-saiske Varer.

FOR at faa Klarhed over, hvorledes denne bratte Omlægning af en stor Virksomhed inden for Motorbranchen har fundet Sted, er det nødvendigt at vende Blikket mod — nej, ikke den 9. April — men Efteraaret 1939, nærmere betegnet den Dag, Krigen brød ud. Samme Dag var nemlig den yngste af Brødrene inde i Firmaets Udstillings-Lokaler i Vognmagergade for at leje dem ud til Valutakontoret — Firmaet behøvede ingen Betænkningstid for at indse, hvilke Følger, Dagens Begivenhed vilde faa for Branchen. Det var *Svend Friis-Hansen*, oprindelig Styrmand og kendt af mange for sin Evne til at faa Gang i de Ting, han beskæftigede sig med. Han gav sig heller ikke Tid til at stikke Hænderne i Bukselommerne i den kommende Periode — den 4. Oktober tog han Hyre som Styrmand paa en af Ø. K.'s Baade, der skulde til Østasien.

DEN ældste af Brødrene, *Ejnar Friis-Hansen*, sad derefter tilbage med en Virksomhed, hvor hverken Evner eller Vilje kunde holde Hjulene i Gang. Der var selv-sagt stadigvæk Forretninger, der skulde afvikles, men enhver kunde se, hvor det

bar hen. Men som Broderen var han en hurtig og beslutsom Mand og det er karakteristisk, at han blev een af de første, der tænkte »Tørv«, for derefter omgaaende at leje en glimrende Tørvemose paa 14 Tdr. Land i Nærheden af Sorø.

DA Svend Friis-Hansen vendte tilbage fra Asien den 4. April og ringede hjem fra Frihavnen, var det ogsaa mere Togtiderne til Sorø, der blev drøftet mellem de to Brødre, end »hvad der ikke var sket« i Mellemtiden.

Paa Tørve-Historien skal der nu ikke ofres mange Ord i denne Forbindelse — kun skal bemærkes, at Brdr. Friis-Hansen, modsat saa mange »uheldige« Tørveejere, hurtigt havde 50 Mand i Arbejde og midt i August 3000 Tons Tørv i Hus. I *København* vel at mærke — og *tørre!* Af samme Grund er de fleste af Tørvene ogsaa solgt forlængst, til gensidig Tilfredshed for baade Køberne og Brødrene.

MEN derved faldt der ikke Ro over Firmaet i Omøgade. En Morgen læste S. Friis-Hansen, at Sildefangsten i Hundested antog vældige Dimensioner. Han tog det første Tog derop for at se paa Sagerne — men som han selv udtaler: »Uden at have Begreb om Fisk og hvad dertil hører.« Efter sin lille Udflugt blev han enig med sin Broder om, at Firmaet maatte have sagkyndig Assistance, hvorefter de indrykkede en Annonce i Dagspressen efter en Fiskemand. Blandt de indkomne Svar udvalgte to — en Færing og en Islænder — og begge blev antaget, idet de tilsammen udgjorde et Fond af Viden om netop det, Brdr. Friis-Hansen ikke vidste.

Der gik ikke mange Dage før Svend Friis-Hansen's Røst var kendt ved Dagens Fiske-Auktioner i Hundested — og hans Bud faldt forbavsende sagkyndigt og prompte, naar et Parti gode Sild kom under Hammeren.

MEDENS Broderen købte og afsendte Sild i Hundested, fik Ejnar Friis-Hansen travlt med at indrette Virksomheden i Omøgade

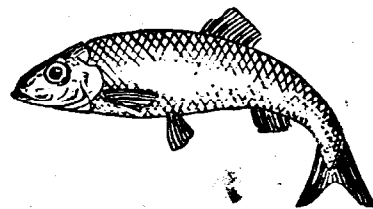
til Nedsaltning i Tønder og Fustager — og blandt de Folk, som nu saas med Silde-skæl paa Hænderne, var to af Firmaets Mekanikere, der ikke havde faglige Skruller. 20 Tons Sild blev Resultatet af Efteraarets Initiativ, og under Navnet »FRISIA« har de allerede faaet Ry.

Samtidig med Sildeinvasionen ordnede E. Friis-Hansen nemlig Salget. Med en sund Sans for det aktuelle i Publikums Indstilling over for Beredskabskøb, blev Afsætningen anlagt direkte til Forbrugere.

DET næste Trin i Firmaets nye Historie var »Klipfisken«. Det viste sig, at den engagerede Islænder, *G. Gudmondsson*, havde indgaaende Kendskab til, hvorledes geme-ne Torsk omdannes til denne sunde og nærende Spise. Danmark havde hidtil faaet Klipfisk fra Færøerne og Island, og man stod nu over for at skulle undvære denne Ret paa Spisesedlen. Et Forhold, der var beklageligt paa Grund af denne Vares store Næringsindhold og Prisbillighed.

Efter denne Opdagelse af Gudmondssons Viden og Kunnen, lejede Brødrene Friis-Hansen omgaaende et Lokale i Hundested Havn til Klipfiske-Fabrikation — og nu er det Torskene, Svend Friis-Hansen byder paa ved Auktionerne. Af Pladshensyn kan der ikke her gøres Rede for, hvorledes den nye Fabrikation foregaar — men at det gaar stærkt, 2000 Pd. Torsk er den daglige »Omsætning« — og at Resultatet, den færdige Klipfisk ligger paa Højde med hidtil anerkendte Fabrikata — maa der ikke herske Tvivl om (et udleveret Eksempplar er alt fortæret og motiverer dette Udsagn).

DA disse Linjer blev skrevet spekulerede Firmaet »FRISIA« stærkt paa at anskaffe 2 Fiskekuttere for at sikre sig en mere jævn Tilførsel af Torsk, ikke mindst fordi man kun ventede paa Eksporttilladelse til at levere et allerede bestilt Parti Klipfisk til Italien. Man tør gætte paa, at der paa indeværende Tidspunkt ligger Fiskebaade ude i Kattgat med Navnet »Frisia« paa Stævnen

til Spegesild...